

[Socialministeren.]

ministeriet har endnu ikke fået sagen forelagt, og allerede af den grund kan jeg ikke besvare det ærede medlems spørgsmål.

Ninn-Hansen: Jeg forstår, at vi på et senere tidspunkt, måske i en anden forbindelse, kan få meddelelse om, hvorvidt den højtærede minister vil imødekomme det andragende, der er blevet fremsendt; men jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister, om ministeren mener, at det er en opgave for kommissionen at tage sig af dette spørgsmål. Da det er rejst, synes jeg, det ville være interessant, ikke mindst når man tænker på den debat, der har været, at få at vide, om den højtærede minister mener, at det kan betragtes som et kommissionsspørgsmål, eller om ministeren i overensstemmelse med loven selvstændigt skal tage stilling til det.

Jeg vil også gerne spørge den højtærede minister, om ikke ministeren mener, at der må siges at være en sådan interesse hos de handelsrejsende for at få en selvstændig arbejdsløshedskasse, at det må pege i positiv retning, eller om den højtærede minister mener, at de handelsrejsende har et naturligt interessefællesskab med H. og K.

Socialministeren (Bomholt): Det er muligt, at jeg, når andragendet med indstilling foreligger, vil sende det til udtalelse i det udvalg, der i foråret blev nedsat efter ønske af et flertal her i det høje ting. Som bekendt er departementschef Erik Dreyer formand for dette udvalg. Dets centrale opgave er just at beskæftige sig med spørgsmål af denne karakter tilstræbende en saglig løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* til indenrigsministeren:

„Har regeringen mere konkrete planer med hensyn til at sikre de tre Amagerkommuner tilfredsstillende og betryggende sygehusforhold, og i så fald hvilke?“

Fuglsang: Lad mig begynde med at sige, at jeg er klar over, at en sag som denne hører under amtet, men når jeg alligevel stiller dette spørgsmål til den højtærede indenrigsminister, er det på grund af de særlige forhold, som hersker ude i omegnskommunerne.

Det er jo sådan sygehusemæssigt set, at spørgsmålet om en udbygning af sygehusforholdene i de københavnske omegnskommuner i takt med områdets meget stærke befolkningstilvækst længe har været meget brændende. Det har stået klart, at for at finde en blot nogenlunde løsning på disse problemer var opførelsen af 3 sygehuse nødvendig, nemlig et i Glostrup, et i Herlev og et på Amager. Af disse er som bekendt det store, nye sygehus i Glostrup i gang, og amtsrådet har nu truffet beslutning om som nr. 2 at bygge sygehuset i Herlev. Amagerhospitalet synes altså skudt ud i en uvis fremtid.

Det tør vist være meget forståeligt, at denne afgørelse har fremkaldt uro og røre på Amager; der bor dog et halvt hundred tusind mennesker i de 3 kommuner dér, men sygehusemæssigt hører de til Gentofte, som ligger 20 km borte. Det er på denne baggrund ikke nødvendigt at komme nærmere ind på urimelighederne heri eller på, hvad det kan betyde i tilfælde, hvor hurtig hjælp er nødvendig, såvel som hvilke urimeligheder det kan betyde for besøg og den slags ting. Bedre bliver det ikke af, at ambulancetjenesten er så dårlig. Den nærmeste ligger på Amager Strandvej næsten ved pyrolyseværket, og dér er der kun én ambulance til rådighed, så at man gang på gang bliver udsat for at måtte rekvirere ambulance helt inde fra Tietgensgade. Amtsrådet har som et sundhedsmæssigt argument for sin indstilling nævnt den jetstøj, som hidrører fra lufthavnen, og det må erkendes, at den er generende; men den er på den anden side i øjeblikket næsten blevet en del, omend en ubehagelig del, af beboernes liv. Desuden har man som bekendt lovet forbedringer på dette område, og